

Sygnatura akt VIII C 1943/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Tomasz Kalsztein

Protokolant Anita Zięba

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

1. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 7 czerwca 2018 roku wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt VIII Nc 5847/18;

2. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. kwotę 3.692 zł (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1943/18

UZASADNIENIE

W dniu 9 maja 2018 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W., reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. S. powództwo o zapłatę kwoty 13.819,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 12.015,29 zł do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany zawarł z bankiem umowę nr RE\ (...), zobowiązując się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i Regulaminie Udzielania Kredytów i P. oraz Tabeli Opłat i Prowizji. Pozwany nie wywiązał się ze swojego obowiązku i nie uregulował wynikających z zawartej umowy należności. Powód dokonał wypowiedzenia umowy. Pomimo podjętych działań pozasądowego rozwiązania sporu pozwany nie dokonał spłaty powstałego zadłużenia. (pozew k. 6-7)

W dniu 7 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (VIII Nc 5847/18), którym zasądził dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami procesu. Pozwany wniósł zarzuty, w którym zaskarżył nakaz w całości. (nakaz zapłaty k. 23, zarzuty 26-27)

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie (pismo procesowe k. 50)

Na rozprawie w dniu 14 marca 2019 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, zawiadomienie doręczono w prawidłowy sposób. Stawił się pozwany M. S.. Pozwany oświadczył, że nie kwestionuje roszczenia co do zasady, jak i wysokości. Pozwany wniósł o rozłożenie długu na raty (protokół rozprawy k. 59)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. S. w dniu 1 stycznia 2015 roku zawarł z powodem umowę ugody nr RE\ (...) dotyczącej spłaty zadłużenia wynikającego z tytułu niespłaconej umowy pożyczki nr (...) \ (...), na mocy której pozwany uznał istniejące względem powoda zadłużenie i jednocześnie zobowiązał się do jego spłaty na warunkach i zasadach ściśle określonych w umowie.

Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy i nie spłacił w terminie przyjętego na siebie zobowiązania, na skutek czego powód w piśmie z dnia 13 marca 2017 roku dokonał wypowiedzenia umowy ugody nr RE\ (...). Wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego pozostało bezskuteczne. (umowa ugody k. 9-11, wypowiedzenie umowy k. 12, wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania k. 13-14, , okoliczności bezsporne)

W wyciągu z ksiąg bankowych dnia 9 maja 2018 roku, zawierającym pieczęć banku oraz podpis upoważnionego pracownika, wobec pozwanego M. S. wskazano wymagalne zadłużenie w łącznej kwocie 13.819,46 zł, w tym niespłacony kapitał

w wysokości 12.015,29 zł oraz należność odsetkową w wysokości 1.804,07 zł. (wyciąg z ksiąg bankowych k. 8, zestawienie należności pozwanego k. 53-54, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił kwoty dochodzonej przedmiotowym powództwem. (okoliczność bezsporna)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że pozwany zawarł z nim umowę ugody spłaty zadłużenia nr ugody nr RE\ (...) dotyczącego spłaty zadłużenia wynikającego z tytułu niespłaconej umowy pożyczki nr (...) \ (...). Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, wskutek czego niespłacona kwota stała się wymagalna. Okolicznością bezsporną było, iż powód udokumentował swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami i wykazał zasadność, jak i wysokość dochodzonego roszczenia.

Pozwany na rozprawie w dniu 14 marca 2019 roku nie zakwestionował zasadności, jak i wysokości dochodzonego roszczenia. Wniósł o rozłożenia zadłużenia na raty.

Mając powyższe na względzie, Sąd w pkt 1 sentencji wyroku w oparciu o art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 7 czerwca 2018 roku, wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt VIII Nc 5847/18, z kolei w pkt 2 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.692 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzzone świadczenie. Przepis ten daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Oczywistym jest przy tym, iż rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty może mieć miejsce li tylko wówczas, gdy jego spełnienie w tej formie jest przez pozwanego obiektywnie możliwe. O ile, bowiem rolą omawianego rozwiązania jest wydłużenie terminu zapłaty świadczenia przez dłużnika, a tym samym, uchronienie go od postępowania egzekucyjnego oraz naliczania kolejnych odsetek, o tyle rozwiązanie to nie może naruszać praw wierzyciela i doprowadzać do jego pokrzywdzenia, co niewątpliwie nastąpiłoby, gdyby sytuacja finansowa dłużnika nie dawała realnych szans na terminową spłatę świadczenia w ratach. Taki właśnie przypadek zdaniem Sądu ma miejsce

na gruncie niniejszej sprawy, ponadto brak jest obiektywnych podstaw do przyjęcia, że pozwany uregulowałaby wobec powoda zasądzone przez Sąd świadczenie w przypadku jego rozłożenia na raty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie w łącznej wysokości 3.692 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 75 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda – 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. 2015, poz. 1800) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji